

Vergaderjaar 2011–2012

33 030

Verlagen van de commissie voor de Verzoekschriften en de Burgerinitiatieven

Nr. 3

VERSLAG OVER HET VERZOEKSCHRIFT¹ VAN S.N. TE E.² BETREFFENDE HANDELEN VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

Vastgesteld 13 oktober 2011

Klacht

Verzoeker klaagt dat zijn klacht over de handelwijze van het openbaar ministerie niet goed is afgehandeld. Hij vraagt vergoeding voor de schade die hij dientengevolge heeft geleden.

Feiten

Verzoeker is in 2005 aangehouden op verdenking van overtreding van een aantal artikelen van het Wetboek van Strafrecht (Sr.) waaronder mishandeling, vernieling en verkrachting. De rechtbank heeft verzoeker veroordeeld wegens overtreding van de artikelen 300, 242 en 350 Sr. op 20 april 2006. Verzoeker heeft tegen het vonnis hoger beroep ingesteld en op 18 april 2007 heeft het gerechtshof verzoeker veroordeeld wegens overtreding van de artikelen 300 en 350 Sr. tot een taakstraf. Ter zake van artikel 242 Sr. werd hij vrijgesproken. De taakstraf heeft verzoeker volbracht. Na het vonnis van de rechtbank heeft het openbaar ministerie op 31 mei 2006 aan verzoeker een bevel tot afname DNA materiaal gegeven. Verzoeker heeft aan dit bevel geen gehoor gegeven. Om deze reden heeft het openbaar ministerie op 31 maart 2009 opnieuw een bevel tot aanhouding gegeven op grond van artikel 4 eerste lid Wet DNA³. Enkele dagen na de aanhouding en afname DNA materiaal heeft verzoeker bezwaar gemaakt tegen de verwerking van het afgenomen DNA materiaal omdat het bevel was gebaseerd op overtreding van artikel 242 Sr. terwijl hij daarvan in 2007 was vrijgesproken.

De rechtbank heeft het bezwaarschrift gegrond verklaard op 13 november 2009. Verzoeker heeft een klacht ingediend bij het openbaar ministerie met daarin een verzoek tot schadevergoeding. Op 22 oktober 2009 heeft het openbaar ministerie verzoeker opnieuw gevraagd celmateriaal af te laten nemen op grond van de veroordeling van het gerechtshof. Verzoeker heeft bezwaar ingediend tegen vermelding van artikel 242 Sr. en opnieuw schadevergoeding geëist. Het openbaar ministerie heeft meegedeeld dat

¹ Dit adres en de stukken welke de commissie bij haar onderzoek ten dienste hebben gestaan, liggen op het commissiesecretariaat Verzoekschriften, Lange Poten 4, Den Haag, ter inzage van de leden.

² Naam en adres van verzoeker zijn de commissie bekend.

³ Artikel 4.

Indien noodzakelijk voor de tenuitvoerlegging van het bevel, kan de officier van justitie de aanhouding van de veroordeelde bevelen. Het bevel tot aanhouding is schriftelijk en bevat de reden van aanhouding. Een afschrift van het bevel wordt de aangehouden persoon onverwijld uitgereikt

dit feit uit het DNA systeem was verwijderd. Vervolgens is celmateriaal afgenomen ter zake van overtreding van artikel 300 Sr. Nu diende de advocaat een bezwaarschrift in tegen het bevel en verwerken van DNA profiel; dit bezwaar is ongegrond verklaard. In januari 2010 diende verzoeker een klacht in over de handelwijze van het openbaar ministerie voor de foute vermelding van artikel 242 Sr. in het bevel en het onterechte aanhouden en heeft schadevergoeding gevraagd van € 10 000 voor emotionele schade en de advocaatkosten.

De klacht is gegrond verklaard voor twee aspecten. Het eerste aspect betrof het wellicht onjuist oproepen voor de eerste DNA afname en het niet aanwezig zijn van documentatie in de administratie. Het tweede aspect betrof de vermelding van artikel 242 Sr. in het bevel. Het verzoek om schadevergoeding op grond van onrechtmatige daad is afgewezen. Aan verzoeker is uit coulance een forfaitair bedrag voor zijn aanhouding aangeboden. Op 14 april 2011 is hem tevens een forfaitaire vergoeding van € 450 voor advocaatkosten aangeboden. Op 15 april 2011 heeft het openbaar ministerie verzoeker verontschuldigen aangeboden.

Overwegingen

Verzoeker voert aan dat hij door de handelwijze van het openbaar ministerie psychische schade heeft geleden en vraagt daarom schadevergoeding. Hij vindt dat op het bevel tot afname van DNA materiaal ten onrechte artikel 242 Sr. is vermeld.

De minister van Veiligheid en Justitie stelt vast dat het openbaar ministerie de klacht voor het aspect van het vermelden van artikel 242 Sr op het bevel gegrond heeft verklaard. Hij zet echter uiteen dat op het moment dat het bevel werd toegezonden aan verzoeker de vermelding correct was omdat de rechtbank verzoeker daarvoor had veroordeeld. Gelet op het grote tijdsverloop tussen het bevel tot aanhouding in 2009 en de veroordeling in eerste aanleg in 2006 had het voor de hand gelegen navraag te doen over de actuele stand van zaken.

Hij stelt zich op het standpunt dat het openbaar ministerie niet zorgvuldig heeft gehandeld; het heeft hiervoor daarom zijn excuses aangeboden. Er is geen aanleiding om verzoeker de door hem gevraagde schadevergoeding toe te kennen. Aan verzoeker is wel uit coulance een verhoogd standaardbedrag dat wordt betaald voor een dag dat iemand van zijn vrijheid is beroofd, met daarbij de wettelijke rente toegekend. Eveneens uit coulance heeft verzoeker een forfaitaire vergoeding voor de advocaatkosten ontvangen.

De minister heeft het openbaar ministerie en de politie extra aandacht gevraagd voor een nauwkeurige wijze van werken.

Oordeel van de commissie¹

Het openbaar ministerie heeft niet zorgvuldig gehandeld.

Nu aan verzoeker verontschuldigen zijn aangeboden en hem een tegemoetkoming is uitgekeerd in verband met de kosten van rechtsbijstand voor het indienen van een klaagschrift alsmede een tegemoetkoming voor de detentie op het politiebureau is daarmee voldoende tegemoetgekomen aan zijn klacht.

¹ De commissie bestaat uit de leden: Cörüz (CDA), Smeets (PvdA), Neppéus (voorzitter) (VVD), Van Raak (SP), Wiegman-van Meppelen Scheppink (CU), Elissen (PVV), Schouw (D66), Taverne (VVD) en de plaatsvervangend leden Biskop (CDA), Klijnsma (PvdA), Harbers (VVD) en Mulder (VVD).

Voorstel aan de Kamer

Er is geen aanleiding om de Kamer een voorstel te doen.

De voorzitter van de commissie,
Neppérus

De griffier van de commissie,
De Gier